



Лука Групчев во гр. Скопје, маја во периодот 1910-1915
години во гр. Александар Велики.

▣ Лука Групчев

Лука Групчев (19. X 1874 – 30. VII 1947) е македонски револуционер и учител, учесник во

Илинденското востание, охридски и струшки војвода. Учителствувал во Ресен и во Охрид. Бил член на ТМОРО и учествувал на Смилевскиот конгрес во 1903 година. По конгресот бил секретар во четата на војводата Јаким Алулов, а потоа војвода на струшки Дримкол. Познат е под псевдонимите Аспарух и Соломон.

Лука Георгиев Групчев е роден на 19 октомври 1874 година во Охрид, во семејство од познатиот охридски род Групчеви (Групче). Завршил гимназија во Софија и се запишал на Софискиот универзитет, но не го завршил. Потоа учителствувал во Охрид и Ресен, каде бил главен учител.

Во 1903 година Лука Групчев преминал во илегалата и кратко време бил четник на Тома Давидов, кој се до својата смрт 15 март 1903 година, како главен ревизор на четите во Битолскиот револуционерен округ, ги обиколувал Охридско, Битолско, Демирхисарско и се грижел за воената подготовка на војводите и четниците пред престојното востание.

Од 2 до 7 мај 1903 година (или од 17 до 22 април 1903 стар стил) Лука Групчев заедно со Христо Узунов, Дејан Димитров, Атанас (Тасе) Христов и Аргир Маринчев учествувал на Смилевскиот конгрес на Македонската револуционерна организација, како преставник на Охридскиот реон. На конгресот на кој било донесена одлука за кревање на востанието, Лука бил избран за член на Охридското горско началство.

Лука Групчев кратко време бил секретар на реонскиот војвода во Горен (Струшки) Дримкол Јаким Алулов, а потоа за време на Илинденското востание бил самостоен војвода на Струшки Дримкол.

По задушвањето на Илинденското востание, Лука заминал преку Албанија и Црна Гора, за Бугарија. Таму работел како секретар на 3-тата женска гимназија во Софија. Во текот на 1904 година бил вклучен во Задграничното преставништво на Македонската револуционерна организација.

Лука Групчев учествувал во Првата балканска војна во 1912 година како доброволец во 9-тата велешка дружина на Македонско-одринското ополчение. За покажаната храброст во војната добил сребрен медал.

Во септември 1913 година, за време на Охридското востание кое избувнува против српската окупаторска власт, два месеци по Втората балканска војна, Групчев влегол во привремената управа на Охрид.

По неуспехот на востанието, тој како и голем дел македонски дејци својот спас го гледа во Бугарија, каде ќе остани до крајот на својот живот.

Во текот на 1938 и 1939 година, заедно со Лазар Томов и Христо Танушев бил член на редакцискиот комитет на списанието „[Илюстрация Илинден](#)“.

Лука Групчев починал на 30 јули 1947 година во Софија.